

ίου Νύσσης

Την αταξία αυτή του αγ. Γρηγορίου

μας τη διηγείται ο ίδιος. Και τη διηγείται σε ομιλία του με αφορμή τη μνήμη των Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, όχι μόνο επειδή η παιδική του αταξία συνδέεται με την επέτειο αυτή, αλλά και με τον σκοπό να τιμήσει τους Μάρτυρες και να οικοδομήσει το πολυάριθμο ακροατήριό του.

Η αταξία του συνδέεται άμεσα με τη μητέρα του Εμμελία. Το μικρό ιστορικό έχει ως εξής: η μητέρα του Γρηγορίου προερχόταν από οικογένεια που συνδύαζε την ευσέβεια, την κοινωνική προβολή και τη μεγάλη κτηματική περιουσία, ένα μέρας της οποίας βρισκόταν στην Αρμενία. Η ζωή της ήταν αφιερωμένη στην επιτέλεση αγαθοεργών σκοπών, τους οποίους πολλαπλασίασε μετά τον θάνατο του συζύγου της.

Ένας από τους αγαθοεργούς σκοπούς της ήταν και η φροντίδα της για την τιμή της μνήμης των Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, που θανατώθηκαν το 320 στη Σεβάστεια της Αρμενίας. Συγκεκριμένα η Εμμελία φρόντισε να συγκεντρώσει τα

οστά των μαρτύρων σε ειδική θήκη (λάρνακα), να την τοποθετήσει σε έναν ναίσκο (σηκό), και να εγκαινιάσει «την επί τοις λειψάνοις πανήγυριν την πρώτην». [\(περισσότερα...\)](#)